

langt større betydning både for patienternes daglige velbefindende og for deres helbredelsesmuligheder, end det er erkendt i dag. Omvendt mener vi også, at dårlig mad i visse tilfælde kan medføre dårligt humør og dermed ringere behandlingsmuligheder. Vi mener faktisk, at det er et temmelig vigtigt område at arbejde med.

Vi har yderligere den sundhedspolitiske opfattelse, at sådan de mere basale ting og den daglige livskvalitet er vigtigere at arbejde med end alle mulige teknologiske fiksfakserier og forskellige medicinske behandlingstilbud, og hvis man skaber bedre livskvalitet og bedre behandlingsmuligheder ved at forbedre dagligdagen frem for meget avancerede behandlingstilbud, er det så langt at foretrække.

Der er jo faktisk undersøgelser udført ikke af kliniske diætister, men af læger, som viser, at en effektiv kostvejledning, hvor der er sat tid og ressourcer af til, at den foretages af fagpersoner, har en lang række positive effekter i forhold til en medicinsk behandling. Man opnår lige så gode resultater, og et godt resultat er den primære målsætning med behandlingen; man undgår alle de bivirkninger, der nødvendigvis vil være ved en medicinsk behandling; man får en lang række afledte positive effekter hos patienten, også på det daglige velbefindende, og så er der endelig det synspunkt, vi vel ikke helt kan tillade os at se bort fra, nemlig at kostvejledningen i en lang række tilfælde er langt billigere end den medicinske behandling.

Derfor mener vi, at der er brug for en langt større indsats i form af kost- og ernæringsvejledning både på sygehuse, på institutioner, hos de praktiserende læger, i primærsektoren og for vores skyld også gerne som selvstændig virksomhed, og vi mener, at kliniske diætister kan spille en vigtig og konstruktiv rolle i den sammenhæng.

Vi imødeser, at autorisationen meget nemt kan føre til en debat om, at der skal indgås overenskomst og indføres sygesikringstilskud i forbindelse med kostvejledningen, og det er vi også åbne over for at se på. Det vil selvfølgelig i sig selv medføre nogle merudgifter, men vi er overbeviste om, at det måske i et endnu større omfang vil medføre besparelser og dermed en samlet samfundsøkonomisk gevinst, og da det samtidig er et langt bedre behandlingstilbud, er vi positive over for lovforslaget.

Gunhild Husum (RV):

Formålet med lovforslaget er at fastsætte en autorisationsordning for kliniske diætister for at øge brugerne sikkerhed og for at øge service inden for ernærings- og diætområdet. Autorisationen skal ifølge lovforslaget gives af Sundhedsstyrelsen, og som minimum kræves en af Undervisningsministeriet fastsat uddannelse samt en supplerende praktisk uddannelse.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget, fordi det giver brugerne en synlig sikkerhed for, at kostvejledere har en dokumenterbar uddannelse.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Når det drejer sig om sundhedsområdet, har Fremskridtspartiet faktisk altid været tilhænger af autorisation. Man kan sige, at der skal tages sikkerhedshensyn, og derfor ser vi umiddelbart positivt på dette lovforslag.

Vi er som bekendt det parti, der foreslog en autorisation af kiropraktorer i sin tid, og vi fik den også igennem Tinget. Vi synes absolut, at det er vigtigt at adskille autorisationen til de forskellige grupper, vi har på arbejdsmarkedet. Her er der tale om, at man vil have de bedst mulige forhold med hensyn til mad og levevis i det hele taget, og det gør, at vi umiddelbart synes, at det foreliggende lovforslag er positivt.

Det skal være det foreløbige fra Fremskridtspartiet.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten er enig med ministeren i hensigten med dette lovforslag. Vi ser det også som en mulighed for at styrke det forebyggende element bl.a. ved at fokusere mere på den kost, som indtages på f.eks. hospitalerne. Vi synes, det er udmærket, at man går ind og beskytter titlen »kliniske diætister«, og det har jo også det formål, at man forhindrer udviklingen af sådan en gråzone af personer, der slår sig op på dette område med et tilsyneladende kendskab til diæt og mad.

Med hensyn til uddannelsen af kliniske diætister vil vi godt understrege nødvendigheden af, at sundhedsministeren i bekendtgørelsen også medtager spørgsmålet om brug af bl.a. økologisk mad som en del af uddannelsen – og i forlængelse af hr. Jørn Jespersens indlæg vil jeg tilføje naturligvis god økologisk mad – for jeg er enig i hans vurdering af, at den mad, man får, skal være lækker og dejlig og ikke bare noget,